

Đỗ Văn Phúc
md46usa@gmail.com

Ngày 15 tháng 6, 2021

Thư gửi ông Nguyễn Quốc Lân,
Ủy Ban Tượng Đài Cổ Thành Quảng Trị,
và quý vị có sự quan tâm đến.

Thưa ông Lân, thưa quý vị,

Sáng nay, một vài bạn chuyển cho tôi xem lá thư mang tựa đề **“Lá Thư Nói Thẳng Nói Thật Số 1: Các Thế Lực Chống Đối Đang Vận Động Hủy Bỏ Dự Án Xây Dựng Tượng Đài”** mà ông Lân gửi ra ngày thứ Hai, 14 tháng 6, 2021.

Đọc xong lá thư thì thú thật, tôi vô cùng phân vân, không biết có nên lên tiếng hay không vì hai lý do:

1. Từ hàng chục năm qua, tôi luôn luôn dừng lại đúng lúc, né tránh việc tranh cãi dây dưa mà sẽ không đi đến đâu ngoài việc sẽ bị những kẻ xấu lợi dụng, xuyên tạc để đánh phá cả hai bên.
2. Qua thư của ông Lân, thì tôi tự thấy đã có **sự bất đồng ngôn ngữ sâu xa giữa tôi và ông Lân**; và chắc ông Lân sẽ bảo thủ lập trường của ông, tự cho là mình đúng và dĩ nhiên, ngược lại, tôi cũng sẽ không suy chuyển lập trường của mình.

Nhưng chúng tôi không thể im lặng khi đọc luận điểm của ông Lân vơ đũa cả nắm và qui chụp cho chúng tôi là theo về phe chống đối các ông, chống đối việc xây dựng Tượng Đài Quảng Trị.

1. Việc ông Lân nhận xét về vài người trong tập thể cựu quân nhân, chúng tôi không có gì thắc mắc. Đối với chúng tôi, họ là những con sâu đã làm xấu đi hình ảnh người cựu chiến sĩ VNCH, Nhưng dù ông **Nguyễn Văn Úc hay Bùi Phát có tệ hại đến đâu, họ không thể là đại diện cho hàng trăm ngàn cựu quân nhân đang sống trên đất Mỹ.**
2. Ông Lân nặng nề chụp cho chúng tôi cái tội hùa theo các ông NVU, BP để đánh phá kế hoạch Tượng Đài. **Không rõ với trình độ suy xét của ông, ông có thể đọc và phân biệt được những lời góp ý khác với lời đả kích không.** Giữa các ông và nhóm ông NVU, BP có xung đột vì tranh giành thế lực là chuyện của các ông. Chúng tôi không hề muốn xen vào và chằng đứng về phe nào.
3. Chúng tôi là những người lính từng đổ máu trên chiến trường; dĩ nhiên **chúng tôi rất hân hoan khi thấy có những người trẻ thay thế chúng tôi mà thực hiện những công trình giá trị** để lại cho đời sau về những trang lịch sử oai hùng của phía Quốc Gia qua cuộc chiến đấu chống Cộng Sản.

Ngay trong lá thư đầu tiên tôi gửi đến Ủy Ban Tượng Đài qua ông Huỳnh Lương Thiện, tôi đã trình bày các đề nghị mà ai cũng thấy hợp lý. Mục đích là mong muốn có một kiến trúc uy nghi, xứng đáng. Tổng Hội Thủy Quân Lục Chiến cũng chưa hề có lời nào chống đối việc xây dựng Tượng Đài. Họ chỉ nêu ra vài điều nghi vấn. Mà nghi vấn là phải. Một dự án xây dựng như thế mà các ông làm vội vàng, trong vòng bí mật, từ lúc khởi xướng chưa tới 1 năm sau là khởi công thì thú thật tôi cũng phải khâm phục.

Tôi đã sưu tập gần 50 trang giấy những bài viết, lời bình về vụ Tượng Đài Quảng Trị. Tất cả đều là những ý kiến đóng góp với mong muốn được thấy công việc làm của Ủy Ban minh bạch hơn. Họ muốn Ủy Ban phải giải thích những câu hỏi về việc tiến hành, về nhân sự mà theo họ là có nhiều nghi vấn. Không thấy ai là người chống đối Tượng Đài. Họ chỉ bất bình về cách làm việc của Ủy Ban. Làm việc công ích, chính nghĩa thì không có gì phải e sợ, phải bảo mật, phải gấp vội. Vì thế, khi đọc trong vài thông cáo báo chí của Ủy Ban cho rằng có sự phá hoại kế hoạch, tôi lấy làm lạ rằng Ủy Ban đã sớm học bài chụp mũ vu vơ. Có phải nhằm lấp liếm các điều sai của mình chăng.

4. Người Việt Quốc Gia ai cũng có tấm lòng với tổ quốc, với chính nghĩa. Khi thấy những việc làm có ý nghĩa, phục vụ lợi ích chung, họ đều lên tiếng nồng nhiệt ủng hộ. Nhưng trong sinh hoạt chính trị, bên cạnh việc làm đúng cũng có nhiều việc làm sai khéo che đậy dưới tấm màn chính nghĩa. Cùng một việc làm; nhưng có thể người làm là do tấm lòng để làm việc phục vụ công ích; nhưng cũng có người do mưu đồ cho riêng mình trong tương lai. Nhất là các chính trị gia mà theo ông Harrison :”Các nghị viên sẽ bỏ phiếu cho bất cứ gì có lợi cho họ về mặt chính trị, bất cần biết điều đó đúng hay sai.” Thú thật, từ mấy năm nay, tôi đã mất hẳn niềm tin vào các chính trị gia, Việt cũng như Mỹ. Khi cần lá phiếu, họ sẽ làm những điều ve vuốt chúng ta; nhưng khi cần tài chánh, họ sẽ sẵn sàng làm điều có lợi cho kẻ thù chúng ta. Họ chẳng vàng, chẳng đỏ, mà chỉ biết chuộng màu xanh green back! Sự thay lòng đổi dạ của con người diễn biến rất nhanh, chỉ qua đêm là xoay hẳn. Ngày hôm qua, họ mặc áo thêu cờ vàng, lên sân khấu nhận lá cờ thiêng, ra đường hoan hô đả đảo âm vang; nhưng vài hôm sau thấy có mặt ở Sài Gòn, Hà Nội, đứng dưới lá cờ đỏ toét miệng cười duyên với bọn cán bộ CS! Nguyễn Cao Kỳ, Madison Nguyễn, Hoàng Duy Hùng, Kiều Chinh, Alan Võ Ford, ngay cả ông Thị Trưởng Tạ Đức Trí chúng tôi rất bất bình khi ông trao bằng khen cho tài tử một phim do Cục Điện Ảnh và Bộ Công An VC yểm trợ!

5. Các ông khoe có hàng trăm người ủng hộ. Dĩ nhiên. Với quần chúng cũng có nhiều khuynh hướng. Có người chỉ dùng cái tâm để xét đoán và sẵn sàng ủng hộ ngay bất cứ việc gì họ cảm nhận là đúng. Nhưng cũng có nhiều người, do kinh nghiệm, do trách nhiệm mà nhìn sự việc qua cái “trí”. Họ sẽ vạch vôi từng chi tiết để biết chắc bản chất của sự việc trước khi lên tiếng ủng hộ hay phản bác. Chê họ là vạch lá tìm sâu cũng đúng. Vì không vạch vôi thì làm sao thấy con sâu nhỏ tí nằm trong khe lá? Ông Liễn và tôi, là những người có trọng trách đối với tổ chức của mình nên không thể thờ ơ mà phải dẫn đo lường trước công trình Tượng Đài Quảng Trị.

4. Nếu trước đây, tôi biết rằng Tượng Đài Quảng Trị cũng được dựng lên trong khuôn viên của Tượng Đài Chiến Sĩ Việt Mỹ ở đường American Way, Westminster, thì tôi phải xét lại ý kiến của mình. Quý vị từng đi thăm nhiều công viên, công trường nơi có các tượng đài di tích

lịch sử. Chắc quý vị cũng thấy rằng người ta chỉ xây lên 1 tượng đài chính, chung quanh là hoa viên, bãi cỏ, là lối đi mà thôi. Nếu có thêm một kiến trúc khác thì đó có thể là một căn nhà nhỏ làm phòng hướng dẫn thông tin, bán quà lưu niệm và nhà vệ sinh cho du khách. Việc khu Tượng Đài Chiến Sĩ Việt Mỹ bị chen thêm vào tấm bia Tưởng niệm các vị Tướng tuần tiết, bia Hoàng Sa... là điều lẽ ra nên tránh. Nay lại chen thêm một tượng đài Quảng Trị. **Rõ ràng cách bài trí chen chúc manh mún nhiều thứ trong một khuôn viên nhỏ hẹp sẽ làm mất đi sự hài hoà, mỹ quan của công viên.** Vì thế, chúng tôi rất đồng ý với ý kiến của ông Robert Harrison, Phó CT Ủy Ban Khu Vực Tượng Đài Chiến Sĩ gửi cho Hội Đồng TP Westminster khi ông đề nghị nên xây ở một nơi khác vì thành phố hiện còn 19 công viên khác.

Thưa ông Nguyễn Quốc Lân,

Ông là một luật sư, có bằng cấp đại học; ông lại là người đứng đầu về Giáo Dục của một Học Khu thuộc Thành Phố Westminster. Nhưng qua lá thư của ông thì tôi cứ tưởng là một lá thư gửi từ bên Việt Nam Cộng Sản của một người thuộc thành phần ít học, mang đầy ác cảm với Quân Lực VNCH. Chỉ có bọn Việt Cộng và tay sai mới dùng chữ mỉa mai “Quan thầy người Mỹ”, “ông lính Việt Nam”. **Ông đã không viết theo một ngôn ngữ cần có của một người có học đang phụ trách về giáo dục của một Học Khu, mà đã dùng chữ nghĩa và luận điểm rất thô thiển. Người ta không chỉ đánh giá tư cách của ông qua loại ngôn ngữ này, mà còn đánh giá sự giáo dục của gia đình ông nữa, ông ạ!**

Còn một vấn đề rất nhỏ, nhưng cũng đành phải nói ra để ông bớt tự phụ, kiêu căng và hỗn láo. Những người mà ông dùng ngôn ngữ hạ cấp để mạt sát, tuy rằng vài người có hành vi kém cỏi đáng chê; còn đa số ở tuổi cha, anh của ông. Còn rất nhiều người từng có học vị đại học từ khi ông chưa sinh ra đời; từng hoạt động về chính trị hơn nửa thế kỷ. Họ không thua kém ông đâu.

Tôi mong rằng đây là lá thư thứ hai gửi ông và cũng là thư cuối cùng. Tôi sẽ dừng lại và sẽ bỏ ra ngoài tâm trí những chuyện liên quan đến Tượng Đài. **Chỉ mong những ai trong tương lai, có hảo ý xây dựng các tượng đài về Quân Đội, cần làm việc trong tinh thần xây dựng và minh bạch, nhất là chịu lắng nghe ý kiến người khác.**

Trân trọng